

her og lade som Ingenting og, for at bruge et populært Udtryk, have saa travlt som Mus i Barselseng. Det Udtryk kjender det ærede Medlem, der er saa stærk i Ordsprog, sikkert. Det forekommer mig virkelig ikke, at Tiden er dertil nu. Naar det ærede Medlem jævnfører Valget af 3die Januar med Valget af 24de Mai og 26de Juli, kan jeg virkelig ikke se, at der er nogen Sammenligning, som har Noget paa sig, saa at vi kunne sige, at Situationen er akkurat den samme. Nei, jeg mener, vi staa os bedst fra alle Sider ved at føre aaben Politik, ikke give os til at komme med saadanne Forslag og opføre en saadan Forestilling for Landet, som om vi ikke godt vidste, at der ikke kommer det Fjernetste ud af den. Nei, lad os sige aabent og rent ud, at vi tro ikke, at der kommer Noget ud af det. Det er umuligt for mig (at forstaa det ærede Medlems) Behreidelse, naar jeg kunde gaa saa vidt, at jeg kunde gaa med til at vise Lovforslaget til 2den Behandling og i Udvalg; thi der forekommer det mig, at der ikke er Noget at behreide mig. Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at han skal ikke i den nærmeste Tid ligeoverfor mig og mine nærmeste Venner komme til at klage over Mangel paa Aabenhed i vor Politik. Derfor han kan sige det Samme for sig og sine Venner, er det godt. Seg vil indrømme, at især naar jeg læser de Taler, som bleve holdte igaar i Landstinget, begynder det ganske vist at lysne for det ærede Medlem.

Berntsen: Seg skal tillade mig at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger overfor det ærede Medlem. Det vilde føre for vidt, hvis jeg nu skulde følge ham paa alle de Veie, han kom ind paa; men naar det ærede Medlem for det Første vilde behreide mig, at jeg har talt med „Uxor“ om Sagen, skal jeg med Fornøielse tage imod denne Behreidelse, og naar det ærede Medlem fandt, at jeg var traadt op paa en „høitidelig“ Maade, vil jeg sige til det ærede Medlem, at enhver Fugl synger med sit Neb, Enhver har sin Maade at tale paa. Nogle holde af at tale i Skjortearmer ved enhver Leilighed og at bruge de mest platte Udtryk, man kan finde i vort Sprog, og tro derved at vinde en vis Glans og Popularitet og at fremstille sig med et højere Stjær af Folkelighed. Det ynder jeg just ikke. Seg har min Maade at tale paa (Bust: Hør!). Ja, det glæder mig, at jeg er enig med det ærede Medlem forsaavidt. Det kan være, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem, da han første Gang havde Ordet, thi nu lader det jo til, at han ikke blot vil stemme for, at Sagen kan komme i et Udvalg, men ogsaa, at han vil bidrage til, at den kan komme til 2den Behandling. Seg haaber altsaa, at jeg deraf kan slutte, at det ærede Medlem og hans Venner alligevel ville være med til at arbejde for Sagen. Der

vil altsaa blive et Flertal for Realitetsbehandling af Sagen i Udvalget, og hvis det er Tilfældet, ere vi altsaa forsaavidt enige; men jeg har forstaaet det ærede Medlem i hans første Udtalelse, ligesom jeg har forstaaet de Udtalelser, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer fra den Side, som det ærede Medlem idag nærmest er Talsmand for, saaledes, at det var Meningen at lade Tiden gaa hen i Udvalgene uden at optage Arbejdet om de Spørgsmaal, der foreligge til Forhandling. Naar det ærede Medlem kom ind paa en Parallellisering af 1879 og nu, saa vil jeg sige, at Stillingen forsaavidt er den samme som nu, at der i 1879 ved Opløsningen blev valgt et Flertal mod Ministeriet, hvilket ogsaa skete den 24de Mai og den 26de Juli forrige Aar, men naar det ærede Medlem vil paastaa, at hans Venner i 1879 toge Forslagene op til Behandling i „Venstres Land“ for at komme ind paa en Realitetsbehandling, saa maa det ærede Medlem huske feil; han maa have glemmt, at hans høitærede Chef, jeg mener det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), der jo er Fører eller Formand for den Gruppe, hvortil det ærede Medlem hører, og som vi idag ikke have den Fornøielse at se her i Thinget, udtalte ikke en, men flere Gange efter Valget i 1879 overfor mig, at de Forslag, han og jeg i Forening havde stillet i „Venstres Land“, dengang Venstre stod sammen før Adskillelsen i 1877, vare at betragte som „Makulatur“, og derfor stillede det ærede Medlem efter Valget i 1879 ganske andre Forslag end dem, Venstre havde stillet før (Dønnergaaard: Skulde vare de?). Det er kjedeligt, at det ærede Medlem ikke har fulgt med, thi saa vilde han have undgaaet at stille et saabant Spørgsmaal. Det ærede Medlem kunde maaste nok trænge til en Forelæsning om forskjellige politiske Forhold, men jeg vil henvise ham til Rigsdagstidenden, og der vil han finde, at f. Ex. det Forslag om Garnisonstjeneste, der da blev stillet af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, var vidt forskjelligt fra de Forslag, som Venstre i gamle Dage var enig om at stille. Seg maa iøvrigt takke det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) for, at han har betegnet mit Standpunkt saaledes, og at han har fundet, som Resultat af Diskussionen med mig, at jeg „i god Forstand“ er moderat. Seg haaber altid, det skal vise sig at være sandt, og jeg regner mig det til Ære „i god Forstand“ at være moderat.

Formanden (Kraabe): Forhandlingen har i den sidste Tid fjernet sig noget fra sin Gjenstand; hvis den skal fortsættes, vil jeg bede, at den holder sig nærmere til det foreliggende Lovforslag.

Da ellers Ingen ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.